

עמי (ירושלים) 84513-07-25 - פלוני נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"י 84513-07-25 פלוני נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

פלוני ע"י ב"כ עו"ד שמעון תורג'מן

העורר
נגד

מדינת ישראל באמצעות נציגיה, פקד משה
לויטן, מר רן זכות, רו"ח יובל מחפש

המשיבה

החלטה

1. זהו ערר על שתי החלטות שניתנו ביום 22.7.25 בבית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ח' טוקר) בתיק מ"י 55531-05-25. בהחלטות הורה בית המשפט על הסרת עיקולים שהוטלו על חשבונות בנק של דודו ושל אשתו של העורר, בכפוף להעברת סכומי כסף ספציפיים ל"קופת" המשיבה.

העורר נחשד יחד עם אחרים בחקירה רחבת היקף שעניינה הונאה כלפי ביטוח לאומי. נטען שהעורר, במסגרת עבודתו כעו"ד שכיר במשרד עו"ד, סייע לפונים שונים לקבל תשלומים בסכומים גבוהים מהביטוח הלאומי, שלא כדין.

2. בערר שהוגש טען ב"כ העורר כי לא מתקיימת עילה לתפיסת הכספים עליהם הורה בית המשפט, וכי בית משפט קמא לא קיים בירור עובדתי בטרם יקבע שמדובר לכאורה בכספי עבירה. בדיון שהתקיים, ב"כ המערער לא עמד על הטענות בנוגע לשני מקורות כספיים: כספי שהתקבלו מביטול רכישת עסקת רכב ומהעברה שהעביר העורר אל חשבון הבנק של דודו. בהמשך צמצם את טיעוניו והתמקד בסכום כסף שהתקבל ממכירת דירה שהיתה בבעלות העורר. הוא טען כי מדובר במכירת דירה שנרכשה על ידי העורר עוד לפני שהוסמך כעו"ד, וממילא לפני שיכול היה להיות מעורב בביצוע העבירות. עוד טען העורר כי בידי המשיבה עיקולים על רכוש נוסף, כולל מקרקעין בהרצליה, ששוויים מגיע לכ-5 מיליון ₪, וכי סכום זה עולה על שווי חלקו על סכום טובת ההנאה שנגרמה למשיב, גם על פי גירסת המשיבה. נטען כי אם הסכום הכולל של מעשי העבירה עומד על כ-15,000 מיליון ₪ על פי טענת המשיבה, הרי שחלקו של העורר עומד לכל היותר על שכר טרחה בסך 10%, דהיינו כ-1.5

מיליון ₪, וסכום זה מכוסה כבר, מעל ומעבר, על ידי עיקול המקרקעין והנכסים הנוספים.

3. המשיבה הגישה תגובה וציינה כי מדובר בחקירה רחפת היקף בגין קבלה ומתן שוחד, זיוף מסמכים וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, קשירת קשר והלבנת הון, כאשר העורר חשוד בכך שיחד עם שותפיו קשר קשר עם גופים ועובדים במל"ל לקבלת אחוזי נכות לפונים, תמורת שוחד. לטענת המשיבה היקף העבירות שבוצעו נאמד תחילה בסכום של כ-12 מיליון ₪, אך מאז תחילת החקירה הסכום גדל. המשיבה טוענת כי מקור הכספים שהוקפאו בכספי עבירה, כך שקיימת עילה לתפיסתם. לטענתה מדובר בכספים שנועדו לחילוט עתידי במסגרת חקירת הלבנת הון, ומקורן בעבירות חמורות הכוללות שוחד, זיוף מסמכים ועוד.

בנוגע לעמדת המדינה אציין עוד כי המשיבה הסכימה עוד לפני הדיון להסרת ההקפאה לגבי סכומי כסף שונים לאחר ששוכנעה כי הם ממקורות שאינם ברי עיקול, כגון דמי לידה ששולמו לאשת העורר, וכן חלק מכספי תמורת הדירה שהמשיבה שוכנעה שהם משולמים לאביו של העורר כהחזר הלוואה שניתנה לרכישת הדירה.

4. מדובר בהקפאת חשבונות בנק שהוטלו בצו בית משפט לפי סעיפים 32, 34 ו-43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969 ולפי סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון תש"ס-2000.

נפסק כי "אין צורך שלרכוש המחולט יהיה קשר לביצוע העבירה, וניתן לחלט אף רכוש אחר, כשר וחוקי, ובלבד שהוא שווה ערך לרכוש הקשור בעבירה... מטרת החילוט "בשווי" היא לאיין את הרווח הכספי, המהווה מניע מרכזי לביצוע עבירות - תוך לחימה עקיפה בעבירות המקור שהלבנת ההון נועדה להסתיר....".

ועוד: "סמכות תפיסת הנכס - בה עוסקת הבקשה שלפניי - צופה פני עתיד, ונועדה להבטיח אפשרות לחילוט בתום ההליך המשפטי (ראו רע"פ 6709/15 דנה שירותי נמל ולוגיסטיקה בע"מ נ' משטרת ישראל (21.1.2016), פסקה 12 וההפניות שם). ודוק, החוקרים והמשיב מצויים בשלב החקירה. חזקת החפות עומדת לחשוד. אל מול זאת, ניצב השיקול המעשי, לפיו המתנה לחילוט רק בסיום המשפט עלולה להביא לכך שלא ניתן יהיה מה לתפוס. כך נוצר הצורך בתפיסת רכוש וחילוטו הזמני".

(בש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' יוסף ברוך (15.3.2017) פסקה 4, וראו גם: ע"פ 6889/11 מדינת ישראל נ' אלירן עובד (14.5.12) פסקה 22).

5. המסקנה היא, איפוא, שסמכות החילוט, ואף סמכות התפיסה הזמנית לצורך החילוט, חלה לא רק על רכוש ששימש לביצוע העבירה, אלא גם על רכוש אחר. המטרה היא לאפשר ולמנוע סיכול של ביצוע החילוט בסופו של ההליך, כך שהמבחן לתפיסה אינו האם מדובר בכסף ששימש לעבירה, אלא אם יש סיכוי סביר שיחולט בהמשך. לפיכך אין מניעה עקרונית להקפיא גם את תמורת כספי מכירת הדירה.

השאלה הנוספת שעלתה לגבי הגבלת סכום הנכסים לא נטענה בבית משפט קמא ולא נדונה שם. לא נבחן שווי הנכסים המוקפאים (השווי אינו מצוי בידיעת בית המשפט כשמדובר במקרקעין שיש לשום את שוויים). לכן לא ניתן לקבוע דבר בעניין זה במסגרת הערר שבפני.

6. לנוכח האמור הערר נדחה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אב תשפ"ה, 17 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.